

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.683/2022/5.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperesek jogi képviselője:

Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Balázs Gábor ügyvéd)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.903/2021/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.131/2021/16.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését – az eljárási költség és illeték viselésére is kiterjedően – részben hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperes dátum-án a név „cím4” című műsorban tett kijelentései miatt a jóhírnév megsértésének megállapítására és a jogsértéstől eltiltásra irányuló keresetet elutasítja.

Kötelezi a feleket, hogy fizessenek meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – személyenként 104.000 (száznégyezer) forint első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet azzal a szövegezésbeli pontosítással tartja fenn hatályában, hogy az alperes Facebook oldalán dátum-án és 3-án közzétett bejegyzéseivel megállapított jogsértés miatt az alperest a további jogsértéstől eltiltja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes dátum-án a név „cím4” című műsorában adott interjúban – egyebek mellett – azt a kijelentést tette, hogy „név1...volt az a személy, aki felperessel találkozott és átvette ezt a pénzt, amit kampányfinanszírozásra fordítottak”. Elmondta, hogy „a munkavállalók nem kerültek kifizetésre, és az a közel 300 millió forint is eltűnt, amit kapott felperes kölcsönként. Hát itt újra fölvetődik a kérdés, hogy hol ez a pénz, és akkor azt mondtam, és most is azt mondom, hogy ez is pártkasszában landolt.”

[2] Az alperes a Facebook oldalán dátum-án közzétett posztjában többek között azt a kijelentést tette, hogy „sem felperes I. rendű vádlott, sem a többi vádlott nem jelent meg a mai tárgyaláson! Betegsége hivatkozva minden vádlott kimentette magát!”

[3] Ezt követően az alperes 2021. március 3-án a Facebook oldalán közzétett videofelvételen – egyebek mellett – azt közölte, hogy „felperes és bandája mindent megtesz annak érdekében, hogy lassítsa és gátolja az igazságszolgáltatást és a bírósági eljárást. Ezt bizonyította, hogy tegnap sem tartottak érdemi tárgyalást a Kecskeméti Törvényszéken, mert a vádlottak nem jelentek meg. Miközben felperes Facebook oldalán posztolt, hogy ő futóedzést tart.”

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy dátum-án valótlanul állította a név „cím4” című műsorában, hogy a felperes pénzt adott át név1nek a budapesti kampány finanszírozására (1. közlés); valótlanul állította, hogy közel 300 millió forint is eltűnt, amit a felperes az név2től kapott kölcsönként (2. közlés); dátum-án Facebook oldalán valótlanul állította, hogy betegsége hivatkozva kimentette magát, és ezért nem jelent meg a bírósági tárgyaláson (3. közlés); 2021. március 3-án közzétett videóban azt a valós tény, hogy a felperes nem jelent meg a bírósági tárgyaláson és azt a valós tény, hogy azzal egyidőben a felperes futóedzést tartott – azon valós tény elhallgatásával, hogy a felperest a bíróság nem idézte a tárgyalásra, ezért azon megjelenni sem kellett – abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes mindent megtesz annak érdekében, hogy lassítsa és gátolja az igazságszolgáltatást és a bírósági eljárást (4. közlés). Kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa el az

alperest a jövőre nézve a további jogsértéstől és kötelezze 1.500.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint az a közlés, hogy pénzt adott névlnak, nem sértheti a felperes jó hírnevét, annak sértő tartalma nincs, a tényállítás valóságát egyébként védett tanú tudná csak igazolni. Ha a felperes a kijelentés azon részét vitatja, hogy a felperes a bűncselekménnyel vagyont szerzett, amelyet a baloldali pártok finanszírozására fordított, ez vélemény, amelynek ténybeli alapja a büntetőeljárás. A 2. közlésben kizárólag azt állította, hogy a felperes által kölcsönkapott háromszázmillió forint eltűnt. Véleménynyilvánításnak tartotta, hogy ez az összeg a pártkasszában landolt. A Facebook oldalon tett kijelentésével összefüggésben előadta, hogy a felperes nem jelent meg a büntető ügy tárgyalásán, ott a vádlottak betegsége hivatkozása hangzott el, nem rendelkezett arról információval, hogy a felperes idézése szabályszerű volt-e. Véleménynek tartotta azt a kijelentést, hogy a felperes lassítani igyekszik az igazságszolgáltatás munkáját, aminek van ténybeli alapja. Azt, hogy a felperes nem mentette ki magát betegsége hivatkozással, kisebb ténybeli tévedésnek tartotta. Érvelése szerint a felperes közszereplő, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:44. § (1) bekezdés alapján a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlását köteles eltérni.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy dátum-án valótlanul állította a név „cím4” című műsorában, hogy a felperes pénzt adott át névlnak a budapesti kampány finanszírozására, valótlanul állította, hogy közel 300 millió forint is eltűnt, amit a felperes az név2től kapott kölcsönként, továbbá azzal, hogy az alperes dátum-án a Facebook oldalán valótlanul állította, hogy a felperes betegsége hivatkozva kimentette magát és ezért nem jelent meg a bírósági tárgyaláson, valamint azzal, hogy alperes 2021. március 3-án videónyilatkozatában azt a valós tény, hogy a felperes nem jelent meg a bírósági tárgyaláson és azt a valós tény, hogy azzal egyidőben futóedzést tartott, azon valós tény elhallgatásával, hogy a felperest a bíróság nem idézte a tárgyalásra, így azon megjelennie sem kellett, abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes mindent megtesz annak érdekében, hogy lassítsa és gátolja az igazságszolgáltatást és a bírósági eljárást.

[7] Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és 600.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[8] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság kijavított ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

[9] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelel, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságétól eltérő jogi következtetés nem vonható le, felülmérlegelésnek nincs helye. Erre tekintettel az elsőfokú ítéletet – helyes indokai alapján – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[10] Az elsőfokú bíróság által felhívott anyagi jogszabályokra történt utalást követően azt emelte ki, hogy a valótlan tényállításokat a közéleti szereplőknek sem kell tűrniük. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatának [17] bekezdésében foglalt érvelésére hivatkozással kifejtette, hogy valótlan tények közlésére és a tények meghamisítására nem vonatkozik az alkotmányos védelem. Közéleti szereplőre vonatkozó valótlan tényállítás esetén pedig csak akkor mentesülhet a közlő a jogi következmények alól, ha jóhiszemű volt és gondosan járt el a valótlan tények közlésekor [Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága 376.U.S.254 (1996)].

[11] Az 1. közlést a másodfokú bíróság tényállításnak minősítette, mert a közlés valóságtartalma igazolható lett volna, ezzel szemben az alperes még arra sem ajánlott fel

bizonyítást, hogy a büntetőeljárásban védett tanú meghallgatására került sor. A szöveg összefüggéseit értékelve az alperes a másodfokú bíróság érvelése szerint azt állította, hogy a felperes a bűncselekményből származó összeg egy részét tiltott pártfinanszírozásra fordította, ami a köztudomás szerint alkalmas a felperes jóhírének megsértésére.

[12] Az ítéletábra megítélése szerint a 2. kijelentéssel az alperes azt a tényt állította, hogy a felperes a kölcsönkapott pénzt nem fizette vissza, ez pedig valótlanúsága esetén alkalmas a felperessel szemben a negatív értékítélet kiváltására, ezzel szemben a felek nyilatkozatai, és a vádirat azt támasztja alá, hogy a kölcsön döntő része visszafizetésre került.

[13] A 3. és 4. közlésekkel összefüggésben a másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a jóhírnév megsértése a való tény, a tárgyalási napra szóló idézés hiányának elhallgatásával valósult meg. Kifejtette, hogy a büntetőügyet figyelemmel kísérő és a tárgyaláson megjelent, jogvégezett alperes nem a kellő és indokolt gondossággal járt el, nem győződött meg a felperes távolmaradásának okáról, annak valós ténybeli indokát nem tárta fel, állítása valóságtartalmát nem ellenőrizte. Mulasztása mellett pedig erőteljes, durva hangvétellű és sértő kritikát fogalmazott meg a felperessel szemben, amely jogsértésnek még vékony ténybeli alapja sem áll fenn.

[14] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontját, továbbá a 2:52. §-t is helytállóan alkalmazta, ezért azt – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely arra irányult, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és hozzon az elsőfokú ítéletet megváltoztató, a keresetet teljes egészében elutasító határozatot. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (1) és (2) bekezdését, Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, 2:43. § *d)* pontját, 2:44. § (1) bekezdését és a 2:45. § (2) bekezdését.

[16] A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a másodfokú bíróság megalapozatlanul értékelte a kijelentéseit tényállításként. Az Alkotmánybíróság IV/3954/2021. számú határozatának [27], [28], [30] és [31] bekezdésben foglaltakra hivatkozott, azt részletesen idézte. Érvelése szerint a kijelentéseit is ennek megfelelően kell értelmezni.

[17] Álláspontja szerint az 1. közlésben azon politikai véleményét fejtette ki, hogy a felperes a bűncselekmény elkövetésével szerzett vagyont baloldali pártok finanszírozására fordította. Ezt a felperes és a választópolgárok is így értelmezik, téves ezért ezt tényállításként értékelni, azt pedig nem állította, hogy a felperest elítélték, következetesen folyamatban lévő eljárásról beszélt.

[18] A felülvizsgálati kérelem további indokai szerint a 2. kijelentéssel azt a politikai véleményét közölte, hogy a felperes által kölcsönként kapott összeget pártfinanszírozásra fordította. Szerinte nem lehet olyan jelentést tulajdonítani a kijelentésnek, hogy azt a saját javára használta fel. A másodfokú bíróság ezt a véleménynyilvánítást politikai jellegét elhagyva értékelte, holott a közlést tevő és a közléssel érintett személy is egyaránt közszereplő politikus.

[19] Megítélése szerint a 3. és 4. közléssel azon véleményét kívánta erősíteni, hogy a felperes mindent megtesz annak érdekében, hogy lassítsa, gátolja az igazságszolgáltatást. Álláspontja szerint kijelentéseit politikusként, politikustársával szemben közügyre

vonatkozóan fogalmazta meg az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdés, a Ptk. 2:44. § (1) bekezdés által biztosított szabadsággal élve. Érvélése szerint a másodfokú bíróság a felülvizsgálni kért ítélet [39]-[41] bekezdéseiben vele szemben az Alkotmánybíróság határozatait meghaladó követelményeket támasztott, holott – mint politikust – fokozott gondossági kötelezettség nem terheli. Ezzel szemben a politikai vitában az egyes állítások cáfolatára széles körű lehetőség nyílik, politikusoknak nincs lehetősége arra, hogy aktuálisan felmerülő kérdésben bizonyítékokat szerezzen, a büntetőeljárás irataiba betekintsen, az idézéseket ellenőrizze. A sajtószervekkel szemben nincs kötelezettsége arra sem, hogy politikustársát megkeresse a nyilatkozata megtétele előtt, ilyen magatartás politikai ellenfelek esetén nem elvárható.

[20] Összefoglalva álláspontja szerint a másodfokú bíróság jogszabályt sértve állapította meg, hogy a perbeli nyilatkozatok megsértették a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

[21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, mert álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyes jogi indokok mentén hozta meg az alperes által támadott ítéletet.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.

[23] A Pp. 423. § (1) bekezdése értelmében a Kúria – meghatározott kivételektől eltekintve – a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. Az alperes a felülvizsgálati kérelemben a Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdésnek sérelmére nem hivatkozott, ezért a jogerős ítéletnek a sérelemdíjjal kapcsolatos rendelkezése felülvizsgálattal nem volt támadott.

[24] A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelem nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerinti rendkívüli perorvoslat. Ennek során kizárólag a Pp. 272. § (2) bekezdésben meghatározott tartalmi követelményeknek megfelelő felülvizsgálati hivatkozások vehetőek figyelembe. A Kúria nem vizsgálhat olyan jogszabálysértést, amivel kapcsolatban a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél jogi álláspontját nem fejtette ki, ahhoz indokolást nem fűzött [az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozattal a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadónak tekintett, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. és 4. pontja].

[25] Az alperes a felülvizsgálati kérelemben az Alaptörvény sérelmén kívül kizárólag anyagi jogi jogszabálysértést állított [Ptk. 2:42. § (1) bekezdés, 2:43. § d) pont, 2:44. § (1) bekezdés, 2:45. § (2) bekezdés], a megsértett jogszabályok felsorolásán túl a kérelem indokait azon okból fejtette ki, hogy a másodfokú bíróság a keresettel sérelmezett közléseket azért minősítette –megítélése szerint tévesen – tényállításnak, mert figyelmen kívül hagyta a Ptk. 2:44. §-át, a közlések politikai jellegét, ami az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésbe ütköző jogértelmezéshez vezetett. A felülvizsgálat tárgyát ezért kizárólag annak vizsgálata képezte, hogy a jogerős ítéletet e jogszabályok megsértésével hozta-e meg a másodfokú bíróság.

[26] A bíróságnak hivatalból kötelessége az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatni. Ez következik az Alaptörvény 28. cikkéből, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Amennyiben az ügyben felmerül valamelyik

alapjog érintettsége, a bíróságnak saját jogértelmezését a jog alkotmányos tartalmával összhangban kell kialakítania {3/2015. (II. 2.) AB határozat [18]}. A véleménynyilvánítás szabadságához és a jóhírnév védelméhez való joggal kapcsolatos ügyekben ezért minden alkalommal felmerül az említett alapjogokkal érintettség, ebből következően pedig megkerülhetetlen, hogy a bíróság a döntés során az Alkotmánybíróság e jogokkal kapcsolatos, az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdés szerinti jogértelmezését figyelembe vegye. A felek személyére, az alperes megszólalásának tartalmára tekintettel az Alaptörvény VI. és IX. cikkének rendelkezéseit is figyelembe kellett venni, a perben szükséges volt az egyes alapjogok érvényesülésének mérlegelés útján történő összevetése.

[27] A másodfokú bíróság a jogerős ítéletben az elsőfokú bíróság által felhívott anyagi jogszabályokra – ezen belül a Ptk. 2:44. §-ra is – visszautalt, az alapjogi összevetést elvégezte. Kifejtett és a [34] bekezdésben részletezett álláspontja az volt, hogy a valóltan tényállításokat a közéleti szereplőknek sem kell eltérniük, a közlő akkor mentesül a felelősség alól, ha a jóhiszemű volt és gondosan járt el.

[28] Az Alkotmánybíróság a felhívott 7/2014. (III.7.) határozaton túl több alkalommal vizsgálta, hogy miként oldható fel a szólásszabadság és valamely közhatalmat gyakorló személy jóhírneve közötti kollízió. A 3329/2017. (XII.8.) AB határozatban a korábbi bírósági gyakorlatra támaszkodva alakította ki azt a tesztet, amelynek első lépéseként azt kell vizsgálni, „hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalás a közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben”. A második lépésként a bíróságoknak „azt kell eldöntenie, hogy a közlés tényállításnak vagy értékítéletnek minősül-e. A közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [30]-[31]}. Végül pedig vizsgálni kell, hogy a korlátozás nem lépte-e túl a véleménynyilvánítás határát, mert „a véleménysszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú a közügyek vitatása körén kívül eső így a magán vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelynek célja a pusztá megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, más jogsérelem okozása.” Ha a kifejezés információs értékkel bír, és mindez összefügg a közügyek megvitatásával, akkor a közlést a szólásszabadság legmagasabb szintű védelme illeti meg a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolásának [39] bekezdése alapján.

[29] Kétségtelen, hogy az alperes 1. és 2. közlése közügyet érint. A név cím⁴ címmel dátum-án sugárzott műsorának felperest érintő témája az volt, hogy a vád tárgyává tett cselekmények révén megszerzett jelentős vagyoni előnyt a felperes a baloldali pártok finanszírozására fordította. A politikai pártok finanszírozásának forrásai, annak legalitása közügy. Nem volt vitás az sem, hogy a peres felek a politikai közélet szereplői, egymás politikai ellenfelei, a 3329/2017. (XII.8.) AB határozat által felállított szempontrendszer első eleme tehát megvalósult, mert a közlés a közügyekben történő megszólalásként volt értelmezhető.

[30] A másodfokú bíróság azt is helytállóan tette vizsgálat tárgyává, hogy az alperes állításai tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e. Azt azonban nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy a szóban forgó kijelentések értékelése nem történhet csupán „megragadva a kijelentés direkt tartalmánál” fogva {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]}. A 3111/2022.(III. 23.) AB határozatban az Alkotmánybíróság már egyértelműen kiemelte a politikai vitákkal kapcsolatban, hogy „az ennek keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznap értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei

ténylegesen, objektív módon cáfolhatóak. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára.”

[31] Az alperes dátum-án a név műsorában elhangzott 1. közlése egyértelműen arra irányult, hogy a felperes pénzzel támogatta más politikus kampányát, ezzel azonos értelmet lehet tulajdonítani a kereset tárgyává tett 2. közlésnek is. A 300 millió forint eltűnésével összefüggésben az alperes állítása nem az volt, hogy a kölcsönkapott pénzt az alperes nem adta vissza, hanem az, hogy a „pártkasszában landolt”. A közlések fő üzenete, hogy a felperes a büntetőeljárás során fel nem lelt vagyoni előny és kölcsön útján pénzt juttatott politikai pártoknak. A tiltott pártfinanszírozás megvalósítása pedig értelmezhető politikai hitelességét megkérdőjelező értékítéletként, ami egyben szorosan kapcsolódott a felperessel szemben folyamatban lévő büntetőeljárás tárgyához, a vád tárgyává tett cselekményhez, ami a kijelentés ténybeli alapját képezte. Erre tekintettel a Kúria úgy ítélte meg, hogy az 1. és 2. közlésre alapított keresetnek helyt adó jogerős ítélet – kifejezetten a 3111/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [31] bekezdésére tekintettel – a Ptk. 2:44. § (1) bekezdés és a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésének sérelmével járt, mert a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogának védelmét korlátozhatóvá tette.

[32] Ezzel szemben az alperes Facebook oldalán megtett 3. és 4. közlésnek ilyen szorosan közügyhöz, politikai tevékenységhez kapcsolódó jelentéstartalma nincs. A kijelentések lényege, hogy a felperes kötelezettsége ellenére – minden más vádlottal együtt – a büntető ügyében a tárgyaláson betegsége hivatkozással nem jelent meg. Ez a közölt tartalom pedig egyértelműen tényállítás, amely annak ellenére vonatkozik a felperesre is, hogy rajta kívül más vádlottak is szerepelnek a büntetőeljárásban. Ezen állítás kisebb ténybeli tévedésnek sem tekinthető, hiszen a szövegösszefüggés alapján egyértelmű, hogy a felperes távolmaradását összefüggésbe hozta az érdemi tárgyalás elmaradásával, a futóedzést pedig szembeállította a vádlottak betegsége hivatkozásával, erősítve azt az üzenetet, hogy a felperes a tárgyalás megtartását valótlán tartalmú nyilatkozatával odázta el. Ez a közölt tartalom egyértelműen közügygel össze nem függő valótlán tényállítás, illetve a valós tények hamis színben történő feltüntetése, ami alkalmas a felperes jóhírnevének sérelmére. Arra helytállóan hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelemben, hogy az alperest a jogerős ítélet [38] bekezdésben részletezett fokozott gondosság, de a hiteles, gyors és pontos tájékoztatási kötelezettség sem terheli. Ennek azonban az ügyben jelentősége nem volt, mert a valótlán tényállítások esetén a rosszhiszeműségnek kizárólag a közügyekkel összefüggésben megvalósult bírálat körében van jelentősége {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [31]}. A 3. és 4. közléssel érintett ügy nem szolgáltatott kellő alapot a felperes jóhírnévhez fűződő jogának korlátozására, nem sértette ezért a másodfokú bíróság jogerős ítélete a felsorolt anyagi jogszabályokat.

[33] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését a Pp. 424. § (3) bekezdés alapján – az eljárási költségek és az illetéke viselésére is kiterjedően – részben hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperes dátum-án a név „cím4” című műsorában tett kijelentései miatt a jóhírnév megsértésének megállapítására és a jogsértő magatartástól történő eltiltásra irányuló keresetet elutasította; ezt meghaladóan a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[34] Ptk. 2:42. § (1) bekezdés, 2:43. § *d)* pont, 2:44. § (1) bekezdés és a 2:45. § (2) bekezdés

[35] 3111/2022. (III. 23.) AB határozat

A döntés elvi tartalma

[36] A politikai vitában megfogalmazott tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznap értelemben vett automatikus alkalmazásával, a vitatott közlés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz.

Záró rész

[37] A Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[38] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján fennálló tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt és az Itv. 42. § (1) bekezdés *a)* pontja, a 46. § (1) bekezdés és az 50. § (1) bekezdése alapján megállapított összegű eljárási illetéket a Pp. 101. § (1) bekezdése a felek egymás közt egyenlő arányban kötelesek megfizetni.

[39] A Kúria a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *d)* és *e)* pontja alapján tájékoztatja a feleket arról, hogy az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie; megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonító számát.

[40] A Kúria a felperesek felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. január 11.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró